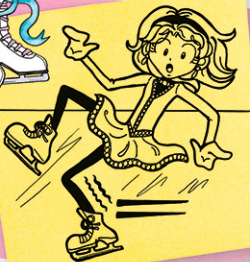

Rachel Renée Russellová

deník
MIMONKY

MLADÁ FRONTA

PŘÍBĚHY
nehrabaný
krasobruslařky

TENTO DENÍK PATŘÍ:

Nikki J. Maxwellové

SOUKROMÝ A TAJNÝ

V případě nálezu ho prosím vraťte MNĚ. ODMĚNA!

(SLÍDILOVÉ, RUCE PRYČ !!! ☹)

Rachel Renée Russellová

deník
MIMONKY

PŘÍBĚHY

neohrabaný
krasobruslačky

MLADÁ FRONTA

Mé dceři Erin,
té původní, trošičku nejisté mimoňce, z níž vyrostla
sebevědomá, chytrá a krásná mimoňka

Přeložila Jana Hejná

The Donk Diaries 4: Tales from a Not-So-Graceful Ice Princess

Copyright © 2012 by Rachel Renée Russell

Translation © Jana Hejná, 2013

First published in 2012 by Aladdin; an imprint of Simon
& Schuster Children's Publishing Division

ISBN 978-80-204-3599-6

PODĚKOVÁNÍ

Všem fanynkám Deníků mimoňky bych chtěla poděkovat za to, že jste mým knihám otevřely svá srdce. Bez vás by žádná Nikki Maxwelllová ani nebyla. Proč? Protože to VY jste ONA! Zůstaňte své a nezapomeňte světu hrdě ukazovat svou vnitřní MIMOŇKU.

Lise Abramsové-Mignogové, mé fantastické redaktorce, díky níž je psaní tak neuvěřitelně zábavné, že se JEŠTĚ POŘÁD musím štípat, abych se ujistila, že se mi to jen nezdá. Jsi stejně jako Nikki úžasná a opravdová mimoňka zamilovaná do sexy fotografa (tvého manžela!). Díky – jsi moje redaktorka snů!

Lise Vegové, mé neskutečně talentované výtvarné redaktorce, která do naší knižní řady vkládá úplně všechno a postavy zná TAK dokonale, že to ona MNĚ hlásí, když má MacKenzie zrovna trable s nezkroutnou hřívou. To je prostě vážně úžasně praštěné.

Maře Anastasové, Paulu Crichtonovi, Carolyn Swendloffové, Mattu Pantolianovi, Katherine Devendorfové, Alyson Hellerové a všem ostatním senzačním zaměstnancům nakladatelství Aladdin z nakladatelské skupiny Simon & Schuster. To díky vám a vašemu nezměrnému úsilí mají mé knihy takový raketový úspěch.

Danielu Lazarovi, mému strašlivě hodnému a pracovitému agentovi z literární agentury Writers House,

který dře jako kůň. Bez tebe bych to nikdy nedokázala.
A hlavně děkuju za to, že mě v mých snech a mírně pošahaných
nápadech podporuješ. Jsi opravdový přítel.

Zvláštní dík patří Stephenu Barrovi za všechnu
pomoc při práci na předchozí knize a za to, jak mě
vždycky dokáže rozesmát. Dále děkuju Tonie Dohertyové,
která je naprosto božská organizátorka a přeposílá mi
strašnou spoustu vzrušujících e-mailů.

Maje Nikolicové, Cecilii de la Campové a Angharad
Kowalové z Writers House, které se starají o zahraniční
práva. Děkuju, že vaší zásluhou mají Deníky mimoňky
v knihovničkách holky po celém světě.

Nikki Russellové, mé výjimečně talentované výtvarné
asistentce, a Erin Russellové, mé výjimečně talentované
spisovatelské pomocnici. Bože! Kde mám vůbec začít?
Jsem tak šťastná, že jsem vaše máma. Je to pro mě vážně
požehnání. Děkuju, že jste mi pomohly vdechnout téhle
knižní sérii život. To vy jste mi předlohou, vy jste pro mě
byly (a stále JSTE) inspirací, díky níž jsem začala psát.
Obě dvě vás mám MOC ráda!

Mým neteřím Sydney Jamesové, Cori Jamesové, Presli
Jamesové, Arianně Robinsonové a Mikayle Robinsonové
děkuju za to, že jsou mi brutálně upřímnými kritičkami,
které se spokojí s honorářem v podobě výletu do
obchodního centra a pytlíku sýrových hranolků.

NEDELE 1. PROSINCE

BOŽE!

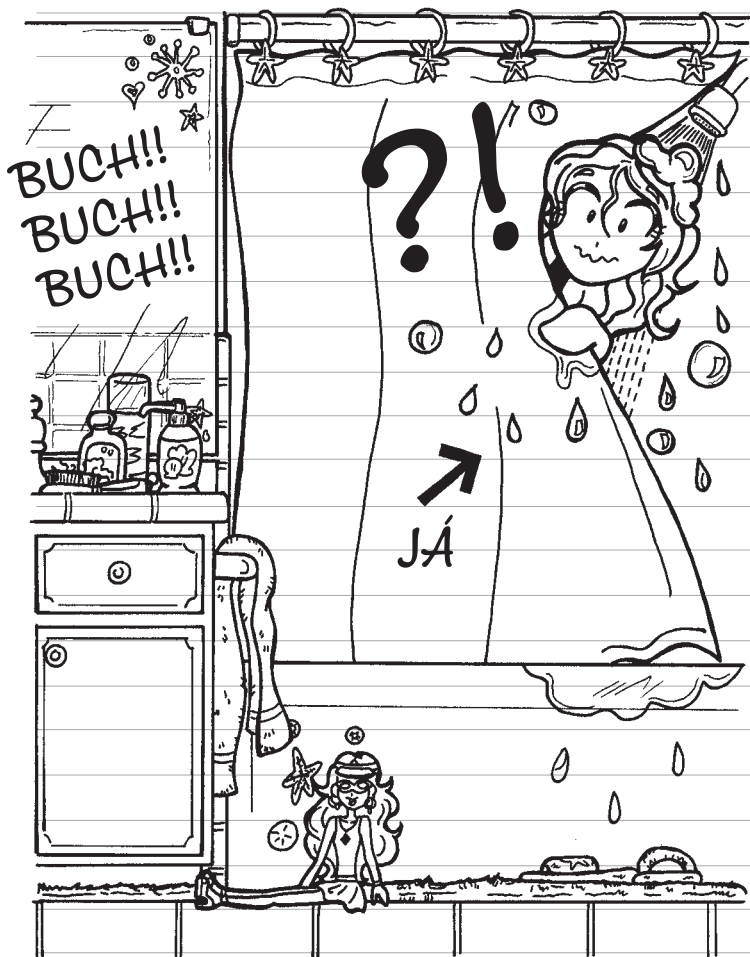
V životě mi nebylo tak TRAPNĚ!!

A tentokrát za to NEMŮŽE moje rivalka, na lesklé puse závislá snobka Mackenzie Hollisterová.

Pořád nedokážu pochopit, jak mě mohla takhle šíleně ztrapnit moje vlastní ségra, Brianna.

Celé to začalo chvíli po obědě, když jsem najednou zjistila, že mám hlavu mastnější než přepálené hranolky ze stánku. Potřebovala jsem buď pořádnou koupel, nebo výměnu oleje v autoservisu. Fakt NEKECÁM.

Nemohla jsem stát pod sprchou dýl než minutu, když začal NĚKDO mlátit do dveří jako pomínutý. Nervózně jsem vykoukla zpoza závěsu a vypadlo ze mě jen: „Co to do...?!“

„Jak dlouho chceš v té koupelně ještě TRČET?“
zaječela Brianna. „NIKKI...?!“

BUCH!! BUCH!! BUCH!!

„Přestaň bušit na dveře, Brianno! Jsem ve sprše!“

„Jenže já tam asi zapoměla panenku. Ony se s Perlou na pláži válely na ručniku a-“

„COŽE?! Hele, já fakt NECHCI slyšet, jak jste kálely do nočníku.“

„NE! Já říkala: VÁLELY NA RUČNÍKU!
Potřebuju si zevnitř vzít panenku, abych mohla-“

„Teď ti otevřít NEMŮŽU. BĚŽ PRYČ!!“

„Ale já musím na záchod, Nikki! Fakticky MOC!“

„Tak jdi na ten v přízemí!“

„Ale moje panenka není v koupelně v přízemí!“

„Promiň, ale teď pro tu panenku prostě nemůžeš!
Počkej, až se dospřechuju!“

Jenže o minutu později...

OTEVŘI, NIKKI!
MÁŠ TELEFON! NIKKI?!

„Musíš otevřít dveře, abych ti ho mohla dát!“

BUCH!! BUCH!! BUCH!!

To si jako myslí, že jsem fakt úplně vypatlaná?
Ani mě nenapadne skočit jí na ten provařený figl, že
musím otevřít, protože mám strašně důležitý hovor.

„Jo, to určitě, Brianno! Tak jim řekni, že se teď
nemám chuť vybavovat.“

„Ehm, haló? Nikki říká, že teď s nikým mluvit
nechce... Já nevím. Moment...! Nikki, ten člověk
chce vědět, kdy má zavolat zpátky.“

BUCH!! BUCH!! BUCH!!

„Nikki?! Ten člověk se ptá, kdy-“

„**NIKDY!** Řekni mu, ať už **NIKDY** nevolá!
A pro mě za mě ať si klidně **CHCÍPNE**.
Já se teď chci akorát v klidu **OSPRCHOVAT**,
tak mě laskavě **NECH NA POKOJI!!**“

„Ehm, haló? Nikki říkala, ať prej už nikdy
nevoláš! A taky chcípni!... Jo. A víš proč...?!“

A v tu chvíli mě napadlo, že mi možná vážně někdo VOLÁ. Ale KDO? Já mívám tak dva hovory za rok.

„Protože máš BREBERKY! Tak proto!“

A rozřehkala se jako nějaký nepříčetný klaun.

Trochu mě to vyděsilo, protože ta urážka zněla fakt... povědomě. Zrovna včera řekla někomu úplně to samé. Ale že by zrovna ten člověk NĚKDY volal MNĚ, je totálně bez šance!

Vtom se mi ovšem úplně zhoupnul žaludek, vnitřnosti se mi zauzlovaly a moje pusa začala sama od sebe ječet: „NĚĚĚĚĚĚĚ!“

Popadla jsem ručník a vydrápala se z vany. Crčela ze mě voda a byla jsem od hlavy až k patě pokrytá mydlíčkama.

„Tak fajn, Brianno!!“ zasyčela jsem na ni.

„DEJ. SEM. TEN. TELEFON. TEĎ HNED!“

Ale ona na mě jen vyplázla jazyk a dál blekotala do sluchátka, jako by se bavila s dávnou kámoškou ze školky, kterou už neviděla celé věky.

Nikki je VŽDYCKY v koupelně hróóóózně dlouho! A máma jí musí peskovat, protože je taky strašná bordeláčka, a když ráno vyleze z postele, vypadá jak strašidlo. To proto, že má chlupatý nohy a obrovský ospalky, co jí z očí visí jako nudle z nosu!

NEMOHLA jsem uvěřit, že Brianna takhle žvaní o MĚM soukromí! Jak se vůbec OPOVAŽUJE?! „Brianno! Dej sem ten telefon, nebo uvidíš...!“

„Řekni: prosím, prosím, smutně koukám!“

„Fajn! Prosím, prosím, smutně koukám, dej mi ten telefon!“

„NEDÁM! Smůla, ségra!“ řekla ta přítavá mrška a vyplázla na mě jazyk (UŽ ZASE!).

Pak úplně v klidku dál blábolila do sluchátka.

„Hele, moje kámoška Perla šlohla Nikki její nový parfém, protože se jí hrozně líbí, i když teda nemá nos. Postříkaly jsme tím různé věci, aby hezky voněly. Třeba moje nohy, popelnici v garáži a tu veverčí mrtvolku, co leží paní Misanthropový vzadu na zahradě!“

To, že si klidně kecá s lidma, co volají mně, je už tak dost síla, ale ona navíc ještě sprejuje sajrajt mojí supertrendy voňavkou?!

Fakt jsem měla chuť ji normálně UŠKRTIT!

„Naval ten TELEFON, ty jedna BESTIE!“ sykla jsem, jenže ona na mě jenom udělala dlouhý nos, křikla: „Tůdle nůdle!“ a rozběhla se pryč.

A honit ji bylo **FAKTICKY** nebezpečné!

Bože! V jednu chvíli jsem uklouzla a málem slitla ze schodů až dolů do kuchyně. To bych měla od koberece spálení prvního stupně, to vám teda řeknu! JAU! Už jenom z toho pomýšlení se mi dělá husina!

Pak se mi ji konečně podařilo zahnat do kouta a zrovna jsem se ji chystala trochu proplesknout, když najednou upustila telefon. Pádila chodbou pryč a vřestěla přitom: „Pomóc! Pomóc! Tý oslizlý plisni ze sprchy narostly ruce a nohy a chce mě ZASLIZOVAT! Zavolejte někdo poldy!“

Zvedla jsem telefon a snažila se znít naprosto cool a v klidu, aby jako vůbec nebylo jasné, že tam stojím...

1. Obalená ručníkem

2. Mokrý jak čokol

A

3. Pokrytá tolika mydlinkami, že by stačily na pořádné vydrhnutí menšího stáda šíleně zaprasených lam.

Odkáslala jsem si a nasadila svůj nejsladší a nejuvolněnější tón...

„ÉÉ... HA-LÓÓ?!“

„Nikki? Zdar, to jsem já, Brandon!“

NEMOHLA jsem uvěřit vlastním uším. Bylo to vůbec **POPRVÉ**, co mi můj idol kdy zavolal! Začal se o mě pokoušet infarkt a já myslela, že se snad na místě složím.

„Čau, Brandone! Hele sorry, to byla moje mrňavá ségra. Vymejšlí si fakt ty úplně nejšílenější věci, to bys nevěřil.“

„To je v poho! Hele... já ti volám, protože v lednu slavím narožky a budu dělat večírek, kam bych chtěl pozvat pár kámošů. Doufal jsem, že byste ty, Chloe a Zoey taky přišly.“

A v tu chvíli jsem sebou švihla. No dobře, **MÁLEM.**

„Hustý! No teda! Já, ehm... Můžeš chvíličku vydržet? Potřebuju si něco zařídit.“

„Jasně. Mám zavolat později?“

„Ne, stačí mi minutka.“

Pak jsem rukou pečlivě zakryla mluvitko a plně se poddala šíleně těžkému záchvatu SHD neboli...

SYNDROMU HORSKÉ DRÁHY!!

Oukej, možná jsem to trochu přeháněla.

To přece nebylo, jako by mě Brandon pozval na rande nebo tak něco. Kéž by!

Když jsme ale dokecali, musela jsem se stejně fakt silně štípnout, abych se ujistila, že se mi to nezdá. JAU!! Jo, jsem úplně vzhůru! Což znamená, že jsme JÁ, CHLOE A ZOEY POZVANÉ NA BRANDONŮV VEČÍREK 😊!!!

To bude fakt nářez! Už se nemůžu dočkat!

Zvlášť když si uvědomím, že jsem největší mimoňka z celé školy a na párty mě nikdo NIKDY nezve.

BOŽE! ZROVNA MĚ NAPADLO NĚCO FAKT PŘÍŠERNÉHO ☹️!!!...

Že si o mně Brandon musí po rozhovoru s Briannou myslet, že jsem nějaká to, no...

CHLUPATONOHÁ...

OSPALKOIDNÍ...

ZRŮDA!!!

Tak proč by se se MNOU chtěl proboha vůbec bavit?!!

Na tu jeho oslavu nemůžu ANI NÁHODOU!

Hned mu zavolám a vymluvím se, že to nejde.

Ale moment!! Já úplně zapomněla, že se napřed musím DOSPRCHOVAT! No, tak mu zavolám potom.

A pak si zalezu do nějaké pekelně hluboké díry a normálně tam... UMŘU HANBOU!

☹!!!

PONDĚLÍ 2. PROSINCE

Z dnešního setkání s Brandonem jsem celá rozklepaná.

Je těžké uvěřit, že jsme to teprve před pár dny rozjížděli na pódiu při talentové soutěži s naší kapelkou Mimózy (jinak známou pod názvem Zatím vlastně nevím). Jo, jasně, že je to pěkně uhozené jméno, ale to je na dlouhé vyprávění.

Dokonce mě učil na bicí. Vypadalo to, že se z nás KONEČNĚ stávají dobří kámoši.

Dokud to bestie Brianna totálně NEZAZDILA!

Celkem mě překvapilo, že se mě Brandon na ten večírek vůbec namáhal zvat. Nejspíš to udělal jen ze soucitu nebo tak něco.

Plánovala jsem to na těláku probnat s Chloe a Zoey, ale nedostala jsem k tomu příležitost, protože všichni jeden přes druhého nadšeně plácali, že ZADARMO dostaneme totálně hustý reklamní trička z představení jménem *Vánoce na ledě*.

Super, jenže po tom, co mi tělocvikáčka v podstatě prorazila ušní bubínky, jsem já osobně toužila jenom po jednom: aby tu svou idiotskou píšťalku omylem SPOLKLA!

A pak vyrukovala s tím svým oznámením...

„Tak fajn, poslouchejte mě, holky! Od příštího týdne začínáme s bruslařským blokem a vaše výsledná známka se bude odvíjet od toho, jak dobře si osvojíte jednotlivé základní dovednosti. Nicméně se nám také blíží tradiční oslavy vánočních svátků a s nimi též každoroční charitativní lední revue *Vánoce na ledě*, která se koná 31. prosince. Protože se jedná o veřejně prospěšnou záležitost, mohou všichni osmáci, kteří se do představení rozhodnou zapojit, trénovat své sestavy během hodin tělocviku a z bruslení automaticky dostanou jedničku. Ne, nešáli vás sluch! Pro dobré účely budu rozdávat jedničky jako Santa hračky. Takže mi, prosím, ohlaste, jestli budete trénovat bruslení s námi, nebo vystoupíte na lední revue. A teď už šupem pro trička a pak si dejte rozvíčku.“

Rozdávání triček NEDOPADLO podle mých představ.

Než jsem se ke stolku procpala, zbývaly tam už jen obři stany velikosti XXXXXL. Zatímco MacKenzie samosebou vypadala, jako by se chystala nafotit obálku letního vydání *Super trendů!*

COOL A IN MACKENZIE
V NOVÉM TRIKU

JÁ JAKO BEZTVARÁ HROUDA HNUSU

Bylo mi z toho fakt... NANIC 😞!

A ta čůza na mě samosebou jukla a hned mi začala dávat módní tipy, o které jsem ani trochu nestála. „Hele, Nikki, mám nápad, jak z toho tvýho trička udělat stylovej a současně praktickej vohoz. Chceš to slyšet?“

„Vlastně ani ne, MacKenzie.“

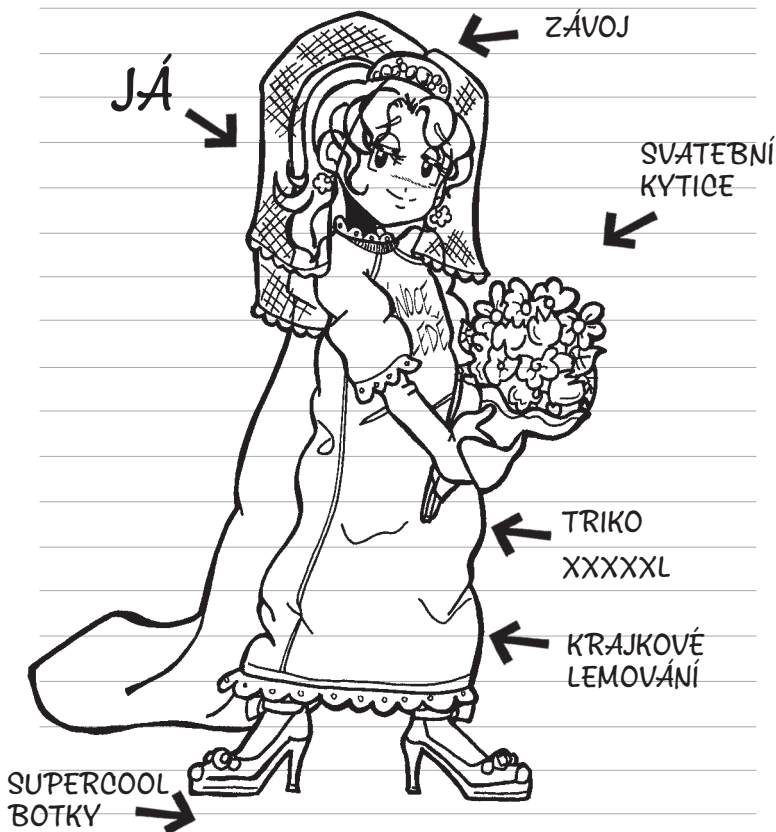
„Stačí, když ho olemuješ širokou bílou krajkou a přidáš závoj a kytici a můžeš se v tom VDAVAT! Pak už stačí jenom ZACÁLOVAT nějakýmu MEGA ošklivýmu klukovi, aby si tě vzal!“

NEMOHLA jsem uvěřit, že mi něco takového vmetla přímo do tváře.

„Dík, MacKenzie!“ vrhla jsem na ni sladký úsměv. „Ale kde jenom najdu mega ošklivýho kluka? Jo, už vím! Nemáš náhodou jednovaječný DVOJČE mužskýho pohlaví?!“

Jenom ona je tak PITOMÁ, že by ji napadlo vyrábět svatební šaty z trika většího o pět čísel. To proto, že má IQ NIŽŠÍ než prázdná lahvička od laku na nehty!

MACKENZIIN TOTÁLNĚ IDIOTSKÝ NÁPAD NA SVATEBNÍ ŠATY ZE ZNAČKOVÉHO TRIKA

Říct o Mackenzie, že je „zlá“, je vážně slabé slovo. Je to ROZZUŘENÁ MEDVĚDICE s francouzskou manikúrou a blondatými příčesky.

Teda, ne že bych jako žárlila nebo tak něco. TO by přece bylo fakt nehorázně dětinské, no ne?!

Ale k věci: z bruslení na těláku jsem strašně nadšená. Naposledy jsem to zkoušela asi někdy ve třetí třídě a byl to fakt hukot.

Chloe říkala, že teď budeme na hodiny docházet na zimní stadion Westchesterské střední.

Ta revue je prý fakt velká událost. Účastní se jí studenti od osmičky po třeták, kteří svým vystoupením získávají peníze pro svou oblíbenou charitu. Organizátoři totiž věnují každé dobročinné organizaci, kterou svým ledním tanečkem někdo sponzoruje, 3000 dolarů. Žáci můžou vystupovat jednotlivě, ve dvojici nebo ve skupině.

Když jsme se rozvíčovaly, Chloe najednou vytřeštila oči a začala nastavovat ruku, že si jako plácneme.

„Hele, holky, že neuhodnete, co mě napadlo?“

Ale mně to bylo jasné. Chloe totiž poslední dobou v jednom kuse žvaní o nové knížce jménem *Ledová princezna*.

Je to o holce a klukovi, kteří jsou nejlepší kámoši už od první třídy.

Ona se snaží vypracovat na krasobruslačku světové

úrovně, zatímco on se touží dostat do olympijského týmu v ledním hokeji.

A zatímco se do sebe pomalu zamilovávají, zjistí, že jejich zimák slouží coby tajná skrýš smrtícím ledozompírům, což jsou napůl vampýři a napůl zombíci, jejichž nadpřirozené bruslařské schopnosti posilují dvojité cheesburgery se slaninou.

„Nevidím žádný důvod, proč bysme ledovými princeznami nemohly být i MY! Budeme jako Krystal Glaciálová!“ vydechla Chloe zasněně.

Já osobně dokázala přijít hned na DVA dobré důvody, proč NEMUŽEME být jako Krystal.

Zaprvé jsme posledních dvanáct let nestrávily každodenními krasobruslařskými tréninky a zadruhé musí být pořádná fuška likvidovat ledozompíry ve všední den a ještě si přitom stihnout napsat všechny úkoly.

Zoey vrhla nepřítomný pohled do dálky a oči se jí toužebně zaleskly.

„To je taková ROMANTIKA! A hokejisti jsou FAKT docela sexy! Kromě toho bych radši

vymyslela nějakou hustou sestavičku na ledě a dostala jedničku, než se celý měsíc nudila s nácvikem základních dovedností. Bude to paráda! Co říkáš, Nikki?"

„Já nevím, holky. Bruslení na dobročinné akci je velká zodpovědnost. Ty charity jsou závislé na tom, jestli svým vystoupením získáme dostatečnej obnos na jejich fungování. Co když se něco podělá?"

„Ale no tak, Nikki!" zaúpěla Chloe. „Na soutěž jednotlivců nejsme dost dobré a ve dvojici zas musí být kluk a holka. Ale ve třech se můžeme zúčastnit jako skupina. Bez tebe do toho jít nemůžeme!"

„Sorry, ale budete si muset najít někoho jinýho!" zavrtěla jsem hlavou.

„Ale my chceme **TEBE!**" přesvědčovala mě Zoey.

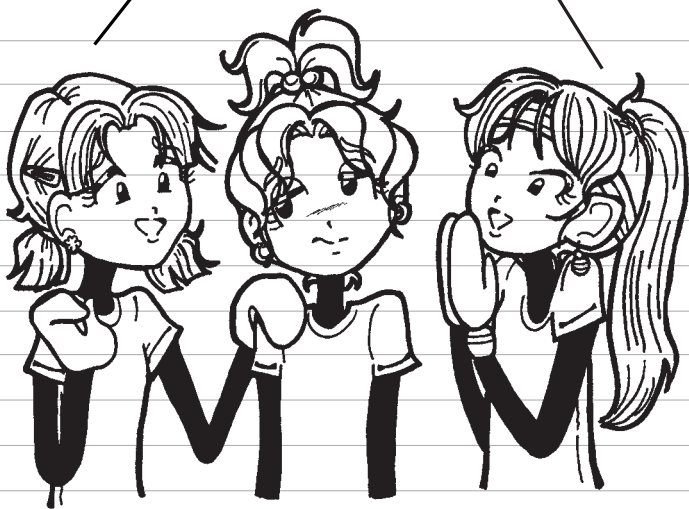
„Jo, a navíc nezapomeň, že my ti taky píchly, když jsi nás potřebovala v talentový soutěži," upozornila mě Chloe. „Nejlepší kámošky si vždycky pomáhají!"

No dobře, musím přiznat, že v tom měla teda pravdu. Ale copak jsem jim výměnou za to, že se

z nich stanou moje doprovodné zpěvačky, slíbila svoje prvorozené děcko nebo co?!

Pak se ovšem ty dvě mazaně uchýlily k rafinované taktice, proti které jsem naprosto bezbranná...

PROSÍM, PROSÍM, PROSÍM, PROSÍM
PROSÍM, PROSÍM, PROSÍM, PROSÍM!!

ŠKEMRÁNÍ!!!

„No tak fajn, JDU do toho! Ale neříkejte, že jsem vás nevarovala!“ povzdechla jsem si.

A naši dohodu jsme stvrdily jedním hromadným objetím.

„Super! Teď už stačí jenom najít nějakou místní charitu, kterou podpoříme,“ ozvala se pak Zoey.

„To ovšem bude docela oříšek,“ upozornila nás Chloe. „Všichni lidi ze střední už se s nima domlouvají pár týdnů, takže s tím začínáme fakt pozdě. Ale nějaká určitě ještě zbyla,“ dodala povzbudivě.

„Ježíš!“ vypískla Zoey. „Bude to úplně jako ten náš Balet zombíků, akorát tentokrát dostaneme místo čtyřky jedničku.“

Musím přiznat, že to se mi na tom taky dost zamlouvá. Bude bezva konečně mít taky jednou z těláku jedničku 😊!

U bruslení naštěstí NEHROZÍ trapná zpocená kola v podpaždí, křeče v břiše ani bolestivé zásahy balonem do hlavy jako u ostatních věcí, ke kterým nás na těláku obvykle nutí.

A navíc svým snažením pomůžeme potřebným.

Ale nejdůležitější je, že holčkám udělám hroznou radost, protože jim umožním splnit si sen.

Jako hudební doprovod jsme si vybraly „Tanec švestkové víly“, protože má vánoční tematiku a taky se k tomu suprově hodí kostýmy vílích princezen, ve kterých budeme vypadat totálně rozkošně. Je to tak vzrušující!

Takže jsem se rozhodla, že si s tou revue nebudu dělat žádnou hlavu, protože dokud mám vedle sebe své nejlepší kámošky, všechno dobře dopadne.

Na krasobruslení přece nemůže být nic moc TĚŽKÉHO, no ne?!

ÚTERÝ 3. PROSINCE

Dneska jsme v hodině společenských věd diskutovali o výběru povolání, ale protože já už mám jasno v tom, že půjdu na nějakou dobrou vejšku a stanu se profesionální ilustrátorkou, rozhodla jsem se psát si místo toho deníček.

Podle mě to bylo naprosto správné rozhodnutí, protože nás učitelé v jednom kuse nabádají, abychom vyučovací hodiny využívali „konstruktivně“.

Většina lidí se nad budoucností zatím moc nezamýšlela, teda až na mého kámoše Theodora Swagmira III., který to naopak fakt šíleně řeší.

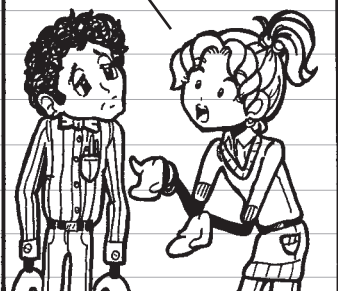
Navíc se mu celá třída začala pošklebovat, když ty svoje plány přednesl. Bylo mi ho docela líto. Je to jeden z největších mimoňů ve škole.

No, a protože jsem taková citlivá a starostlivá kámoška, rozhodla jsem se jeho životní cíle podpořit:

Když jsem ve třídě řekl, kam
chci jít na školu,
jen se mi vysmáli.

Neměl by ses nechat od ostatních
odradit, Theo! Nikdy se
nevzdávej svých SNŮ!!

Pálí ti to a dostaneš se na
každou školu, po který
ZATOUŽÍŠ! Tak to zkus!

Dík, Nikki! Ty fakt myslíš, že do
Bradavic přijmou MUDLU, jako
jsem já?

DOBROU zprávou je, že se po tom našem pokecu
Theo cítil o hodně líp 😊!!

ŠPATNOU zprávou je, že si chce začít šetřit kapesné, aby si mohl koupit kouzelnickou hůlku 😞!

Po hodině se mě pak ptal, jestli se chystám na Brandonovu lednovou oslavu. Chtěla jsem popravdě přiznat, že ne.

Jenomže jsem místo toho přišla s výmluvou. A ne jen tak nějakou obyčejnou a rozumnou výmluvou, ale s takovou, která je totálně nevěrohodná a supertapně УБОHÁ.

„Měla jsem to v plánu, jenže pak jsem zjistila, že jsem zrovna, ehm... objednaná... ke zvěrolékaři... se svým... ééé... nemocným... jednorožcem.“

Theo se zatvářil mega zmateně, podrpal se na hlavě a vyhrknul: „Ty máš jednorožce?“

Měla jsem sto chutí zavrčet: „Poslouchej, ty jeden Pottere, já toho SVÝHO jednorožce nejspíš sehnala na stejném místě, kam se TY chystáš pro kouzelnickou hůlku!“ Ale nakonec jsem to nechala být.

A pak se můj už tak dost příšerný den při biologii změnil v totální KATASTROFU!

S Brandonem jsme si řekli čau, a to bylo všechno. Celou hodinu si mě akorát s takovým šíleně zmateným výrazem prohlížel.

Nejspíš si mě v duchu představoval jako nějakou OSPALKOIDNÍ, CHLUPATONOHOU PŘÍŠERU!

Mackenzie toho samosebou jako vždycky obratně využila a začala MLÍT!

Málem jsem se POZVRACELA na sešit, když se začala Brandona vyptávat, jestli jí podle něj ladí nový lesk Malinová koketa s její bezchybnou pletí.

Nemohla jsem uvěřit, že před ním vypustila z pusy něco tak nechutně MARNIVÉHO.

Zvláště když VŠICHNI vědí, že za tou její takzvanou bezchybnou pletí stojí opalovací nástřik ze studia v nákupním centru.

Ta nechutně oranžová barva, co tam na ni plácají, působí přílišně lacině. Osobně si myslím, že vypadá jako od sluníčka spálená barbína obalená v rozdrobených paprikových chipsech.

A pak rádoby roztomile zašvitořila: „Jo, mimochodem, Brandone, doneslo se mi, že pořádáš párty.“

A já na to: „Jo, Mackenzie, a ty o tom budeš vědět JENOM z DOSLECHU, protože NEJSEŠ pozvaná!“

Ale to jsem si řekla jen v duchu, takže mě nikdo jiný neslyšel.

Fakt mě šokovalo, co ta holka udělala potom!

Normálně se ho pokusila ZHYPNOTIZOVAT a donutit, aby ji taky pozval! Flirtovala s ním a natáčela si vlasy na prst pořád DOKOLA a DOKOLA a DOKOLA.

Jenom jsem na ni koukla a už se z toho zamotala palice i MNĚ.

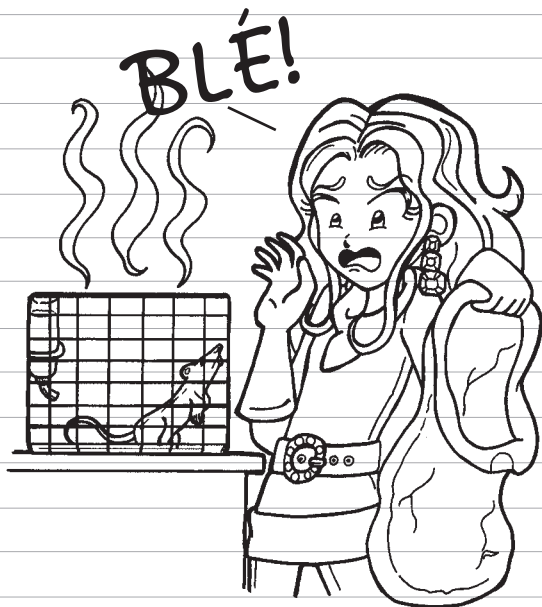
Naštěstí tu její scénu přerušil učitel.

„Jestli máš čas v hodině tlachat, MacKenzie, tak se, prosím tě, seber a běž dozadu vyčistit krysám klece. Jestli ne, tak se LASKAVĚ IHNEĎ POSAĎ!“

MacKenzie na svoje místo doslova ODSPRINTOVALA.

Bože! To byla TAKOVÁ hlína! Fakt si to zasloužila.

Hned potom se ale otočila a začala tím svým
ĎÁBELSKÝM POHLEDEM provrtávat MĚ,
jako by to snad byla MOJE vina, že ji učitel málem
potrestal vymetáním kryších bobků.

Stejně jsem ale pořád přesvědčená, že mě Brandon
pozval jenom ze soucitu. Nejspíš nechtěl ranit moje
city.

Rozhodla jsem se mu zítra oznámit, že na jeho
večírek nedorazím, protože v ten den už něco mám.

A CO že to budu dělat?

Dřepět na posteli v pyžamu,
ČUČET do zdi
a TRUCOVAT!!! ☹️!!

STŘEDA 4. PROSINCE

Dneska ráno jsem měla docela depku.

Dokonce i holky si toho všimly a ptaly se, jestli jsem v pohodě. Rozhodla jsem se jim o svém giga trapném telefonátu s Brandonem nic **NERÍKAT**. Zvláště po tom, co začaly nadšeně žvanit, jak se na tu oslavu šíleně těší.

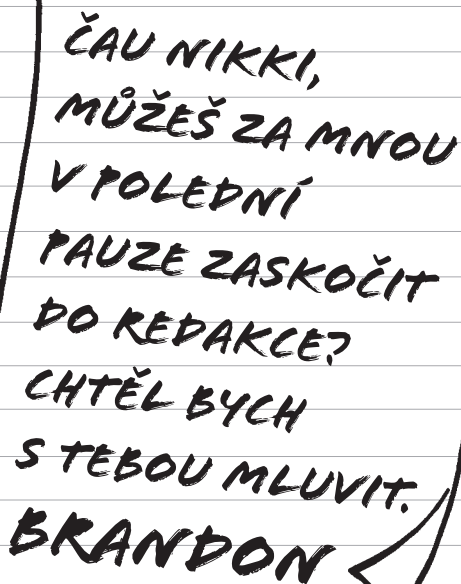
Cestou na oběd jsem se zastavila u skříňky, abych tam nechala batoh, a úplně mě dostalo, když jsem otevřela dvířka a ven vypadl **VZKAZ!**

Napřed mě napadlo, že musí být od Chloe se Zoey. Že se mi jako snaží zvednout náladu.

Ale pak jsem si ho přečetla.

Nejmíň **TŘIKRÁT!**

Ježíš! Fakt jsem myslela, že sebou normálně na místě šlehnu...

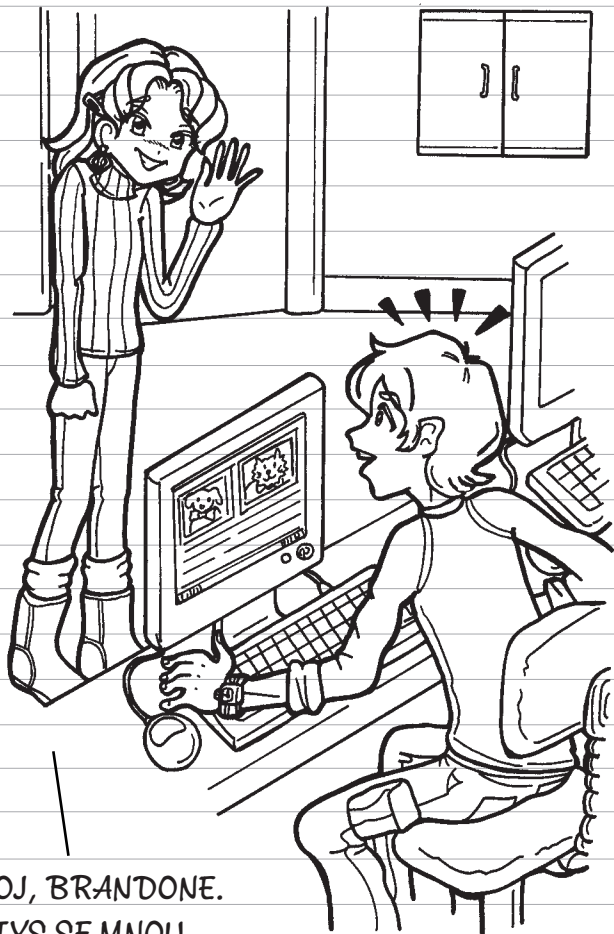
ČAU NIKKI,
MŮŽEŠ ZA MNOU
V POLEDNÍ
PAUZE ZASKOČIT
DO REDAKCE?
CHTĚL BYCH
S TEBOU MLUVIT.
BRANDON

Neměla jsem ani tušení, co by se mnou mohl chtít probírat.

S šíleně rozbušeným srdcem jsem nakoukla do redakce a okamžitě rozpoznala ty jeho rozčuchané vlasy vykukující nad horní hranou monitoru.

„Nikki!“ usmál se na mě, zamával a naznačil mi, ať jdu dál.

A já se jako naprostá blbka ohlídlá přes rameno,
abych se ujistila, že tím nemyslí nějakou jinou, eee...
Nikki.

AHOJ, BRANDONE.
TYS SE MNOU
CHTĚL MLUVIT?

„Jo, vlastně jo,“ odpověděl a já si všimla, že i on působí trochu nervózně.

„No, tak TADY JSEM!“ vyhrkla jsem přehnaně vesele a nesmyslně nahlas.

„Takže, no, včera jsem se bavil s Theem a on tvrdil, že nemůžeš přijít na moji oslavu.“

KRUCI!

Brandon mluvil s... THEEM?!

DO HÁJE!

Jenom jsem se stupidně usmívala a Brandon pokračoval: „Říkal něco v tom smyslu, že se musíš starat o, no, nemocného jednorohce?“

Fakt paráda! Takže TEĎ si Brandon bude myslet, že jsem ospalkoidní, chlupatonohá a SCHIZOFRENNÍ HYPOCHONDR!

„Cože? To ti řekl?“ zamžikala jsem řasama jako nevinátka a nervózně se zasmála. „To je... docela vtipný, co? Theo má fakt bujnou představivost.“

Stejně jako moje ségra. Je vážně sladká, ale nedá se jí vůbec věřit. Zvláště když mluví o... MNĚ!"

„Jo, to mi povídej,“ uchichtl se Brandon.

„Dostat dolar pokaždý, když mi řekne, že mám breberky, byl by ze mě milionář.“ A pak se na mě najednou zadíval tak upřeně, až jsem se začala ošívat. „Počkej, snad sis nemyslela, že tomu, co o tobě povídala, fakticky věřím. Nebo jo?“

„JEŽIŠ, jasně že ne! To by přece bylo fakt nehorázně dětinský, no ne?!“ zahihňala jsem se celá vykolejená. „Vlastně se s Chloe a Zoey tvý párty už nemůžeme DOČKAT.“

„Super!“ zazubil se Brandon od ucha k uchu. „Už jsem si začínal dělat starosti.“

„A na čem teď děláš?“ pokusila jsem se změnit téma, naklonila jsem se přes stůl a zadívala se na obrazovku.

Byly na ní fotky toho nejroztomilejšího štěňátka a koťátka.

„**ААААА!**“ začala jsem se rozplývat. „Ty jsou tak **SLAĎOUČKÝ!**“

„Jsou ze zvířecího útulku Chlupáč v tísni. Tyhle fotky se příští týden objeví v místních novinách.“

„Teda! To je fakt pecka. To ti za to ten útulek platí?“

„Ne. Dalo by se říct, že jim vypomáhám jako dobrovolník. Jednou bych se chtěl stát veterinářem, takže mě práce se zvířaty fakt baví. I když fotit je bývá někdy pořádná síla.“

„Podle mě je boží, že si uděláš čas na něco tak užitečného. A zní to jako skvělá zábava!“

„To taky je. Hele! Nechceš tam se mnou v pátek zajít? Pomoc by se mi hodila.“

„No jasně! To by byla **NAPROSTÁ** bomba!“

Brandon si z očí odhrnul neposlušnou ofinu a tak jako trošičku křivě se na mě usmál.

Najednou jsem celá znervózněla, zatočila se mi hlava a... zhoupnul se mi žaludek.

A on se na mě v tu chvíli podíval a já mu pohled oplátila.

A pak jsme se oba usmáli a zrudli.

A tohleto čučení, usmívání a rudnutí trvalo snad celou VĚČNOST!

Zbytek polední pauzy jsme strávili v redakci kecáním o útulku.

Vyprávěl mi, že ho vede hrozně milá dvojice v důchodu, které dřív patřil zverimex.

Pak z batohu vytáhl pár fotek a ukázal mi všechna zvířata, kterým se už podařilo najít nový domov.

Takže Brandon není jenom ultranadaný fotograf, ale má taky VELKÉ srdce!

A teď si, deničku, poslechni tohle! Doprovodil mě ke skříňce pro učebnice a na bižuli jsme zamířili společně!

ÁÁÁÁÁÁÁ!!!

Mackenzie na mě celou hodinu civěla a špitála si s Jessikou, ale já si jí prostě nevšímala.

Tak fajn, přiznávám, že jsem se pořádně pletla,

když jsem si myslela, že mě pozval jen ze soucitu
a ve skutečnosti se mnou čas trávit nechce.

Teď se na tu jeho pártu vlastně hrozně těším.

A v pátek nás při focení v útulku určitě čeká totální
MAZEC!!

A MacKenzie si může závistí třeba
puknout! Cha!!

😊!!

ČTVRTEK 5. PROSINCE

Když jsme dneska vypomáhaly v knihovně, obvolaly holky všechny možné charity a snažily se najít nějakou, kterou bychom mohly v rámci revue sponzorovat.

Chloe volala devíti a Zoey sedmi, ale všechny nás odmítly.

Termín odevzdání přihlášek je už příští týden a my máme k sehnání nějaké organizace pořád pěkně **DALEKO**.

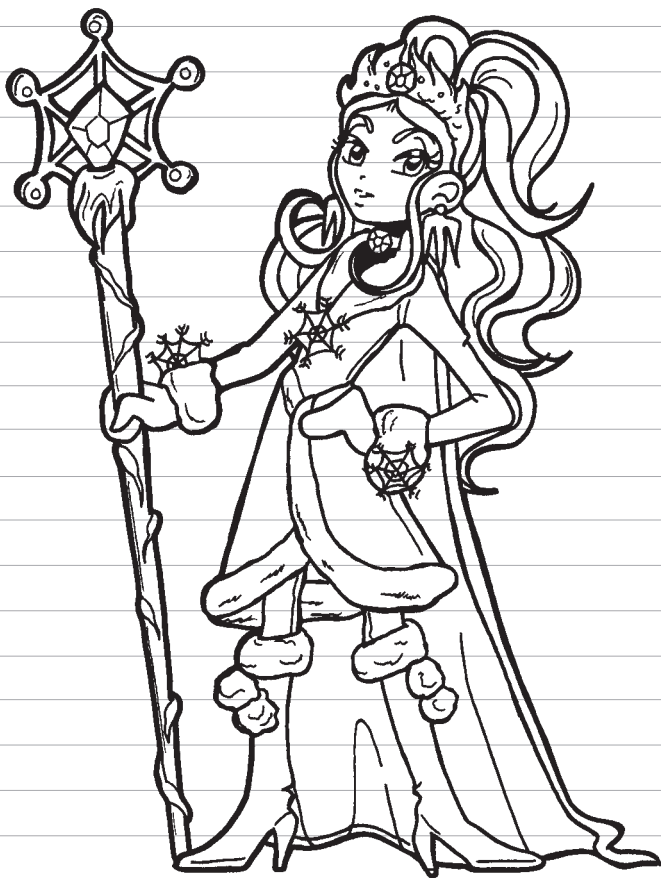
A to nejsou **VŠECHNY** špatné zprávy!

Dneska jsem zjistila, že se do *Vánoc na ledě* hodlá zapojit i MacKenzie 😞!!

Proč mě to jenom **NEPŘEKVAPUJE?**!

Nejspíš proto, že ta holka fakticky **JĚ** ledová královna, co má srdce studenější než psí čumák!
No dobře, tahle hnusná poznámka možná **NENÍ** tak úplně pravdivá.

Její srdce není **STUDENÉ!** Žádné totiž **NEMÁ!**!

MACKENZIE - LEDOVÁ KRÁLOVNA
BEZ SRDCE

Zatímco jsem si u skříňky hleděla svého, zaslechla